

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Codex traditionvm Corbeiensivm

Falcke, Johann Friedrich

Lipsiae ; Gvelpherbyti, 1752

§. 162. De traditione bonorum in villa Snevidi in pago Logne.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36114

Ab anno
826 vsque
853 im-
perante
Hudo-
uico et

§. 162.

Tradidit adi pro remedio animae patris sui offic et fratrum suorum
tadi ac frederici in *snuidi* (C) quidquid ibi habuit testef helmold uuorid
afic et alii tres.

§. 163.

Tradidit *gheroldus* (D) quidquid hereditatis habuit in *gudul-
ma*

nico, quod Edmundus Gibson Oxonii 1692, 4, euulgauit, p. 55. ad a. 741. hæc
ita leguntur. Quamuis enim Gobelinus *Edelhardum* regem Britannia cum *Edel-
hardo* Westfalorum rege confudisse videatur, potuit tamen vno tempore alter
Edelhardus esse in Anglia, atque alter *Edelhardus* seu *Adelhardus* dux in Saxonia.
Et sane si tempora computare volumus, *Edelhardus*, Saxonum dux, pater *Theo-
dorici* fuisse videtur illius, quem supra fatorem *Widekindi* ac *Brunonis* ducum
extitisse asseruimus.

De villa
Hacules-
thorpe.

(B) *Haculesborpe* villa in nostro Registro inuenitur posita in pago *Auga*, quam in vtra-
que Visurgis ripa circa Corbeiam nostram fuisse obuam, iam supra diximus.
Hodie eadem villa desolata est, probabilissime autem olim reperta est in loco
dicto *die Hackbreite*, vix iter vnius horæ qui discretus cernitur a castro Brun-
onisburgo. *Beuonem* ergo habemus pro fratre abbatis Warini et nepote ducis
Angariorum Brunonis. Confer infra §. 400.

De mar-
ca Sneui-
di.
De Ger-
oldo co-
mite.

(C) De villa et marca *Sneuidi* vide supra §. 118. not. (x)

(D) *Gheroldum* supra §. 95. habuimus pro filio *Alsburga*, *Alsburg*, vti demonstraui-
mus §. 104. quæ vxor fuit *Walberti*, nepotis ex Widekindo M. Ergo *Geroldus* ha-
betur pro filio *Walberti*, fortassis autem duntaxat *Walberti* priuignus erat, quia
in tota genealogia Widekindæ nomen *Geroldi* alias non occurrit. Si coniecturis
aliquid dandum est, velim hunc *Geroldum*, quia in Annal. Corbeienf. MS&is *no-
bilis Francus* appellatur, habere pro filio *Geroldi* ducis Sueuiæ, qui cum Wide-
kindo M. gessit atrox bellum, in quo Widekindus periit, teste Krantzio in *Saxo-
nia* Lib. II. c. 24. quod accidit anno 807, testante Chronico Rittageshusiano Tom.
II. Leibniti p. 72. Quamuis enim de hoc *Geroldo* nullos habeamus antiquiores
testes præter excitatos, ex aliis tamen constar documentis, illum *Geroldum* tem-
pore Caroli Magni claruisse. In testamento Caroli Magni, quod exhibet Egin-
hardus in eius *Vita* p. 142. seq. quodque Carolus annis tribus, antequam decede-
ret, fecit, inter comites, coram quibus eandem ordinationem Rex constituit, re-
peritur *Gerholtus*. Ex quo momento firmiter colligimus, magnam eundem
gratiam atque auctoritatem apud Carolum M. esse consecutum. Huius *Geroldi*
porro meminit Eginhardus in Annal. Rer. Franc. p. 166. referens: *Hudorvico*
imperator anno 815 allatum esse, quosdam de primoribus Romanorum ad interfi-
ciendum Papam Leonem in ipsa vrbe Roma conspirasse, casarem igitur Bernhartum
regem Italia nepotem suum ad cognoscendum, quod nunciatum, Romam misisse, quem
vero eo ventum aegritudine decubuisse, res tamen compertas per GERHOLTVM CO-
MITEM ad hoc legatum datum imperatori nunciasse. Post hæc idem Eginhardus
l. c. p. 174. anno 826 *Gerholtum* nominat comitem et Pannonici limitis custodem
in Carantanorum provincia, ex quo videre possumus, *Gerholtum* istum eodem
anno habuisse in Austria comitatum suum, atque ibidem imperatoris negotia
procurauisse. Post annum 826 in Annalibus, quantum scimus, nulla eiusdem
Gerholti mentio amplius iniicitur. Eius vero pater videtur fuisse *Geroldus Bajoria*
comes, qui, Poëta Saxone teste, Tom. I. Leibn. p. 149. anno 799, cum *Chri-
sti* populum defendere ac bello seuis Hunis obistere vellet, sinuit vitam fragilem.
Quæ ipsa etiam narrat accurate auctor Chronici Quedlinburg. Tom. II. Leib-
niti p. 276, qui illum appellat *Gheraldum et clarum Bajoria marchionem*. Quod
si altius ascendere vellemus, possemus perhibere, huius *Geroldi* marchionis pa-
trem fuisse *Geroldum illustrem palatinum Pipini ab Herstallo*, cuius meminit Vita
S. Swiberti Tom. II. Leibn. p. 236. seq. Sed cum proferimus hæc tantum
tanquam coniecturas, Vitaque Swiberti sine dubio villo scriptum sit suppositum,
vbi ipsi doctissimi patres Societatis Iesu Henschenius ac Papebrochius agnouere,
hæc vera esse non contendimus, falsa autem esse præfractæ affirmare non aude-
mus. Illud vero tacere nolumus, Albericum in Chronico suo, quod tam in
Leib-